

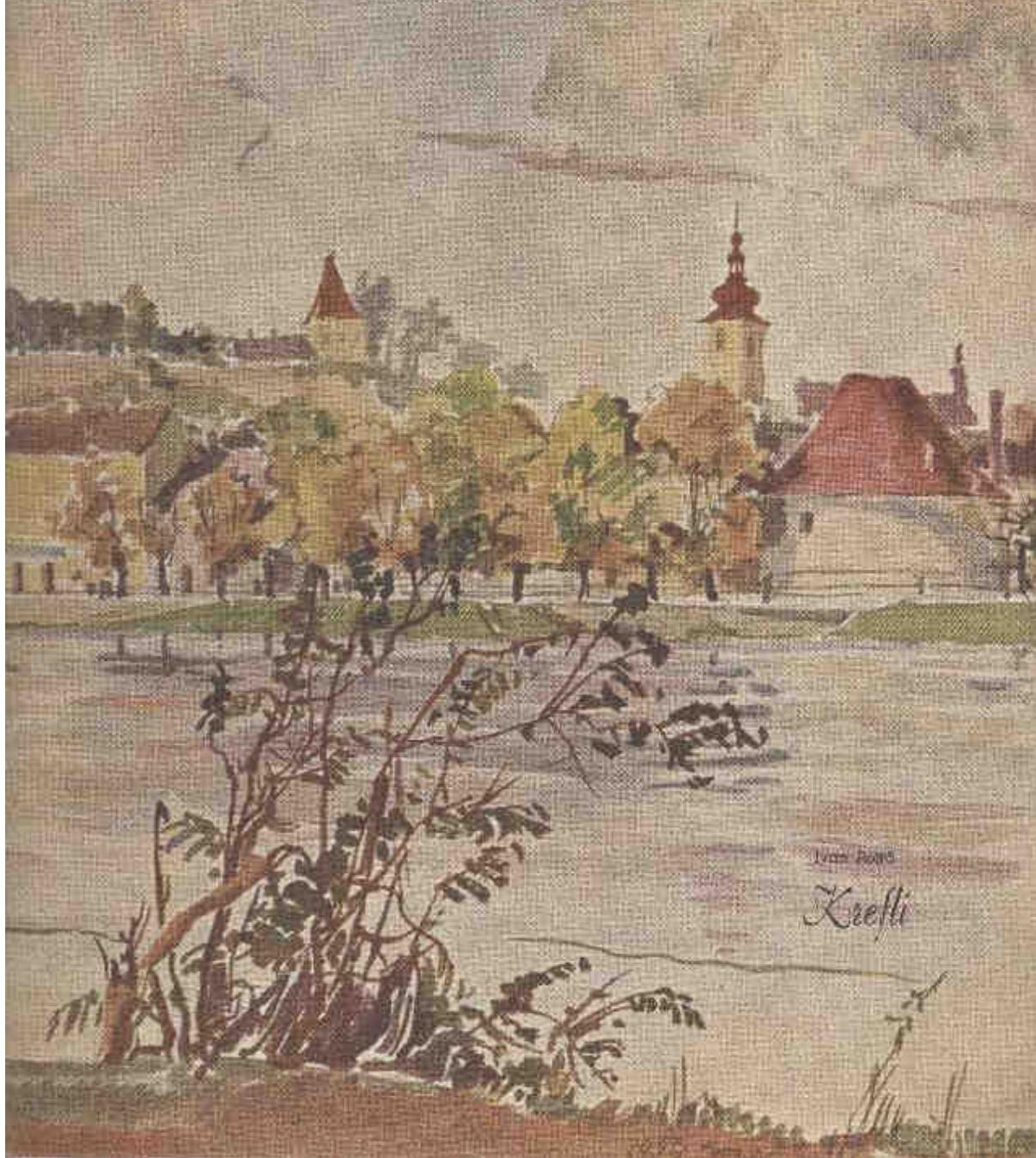
GLEDALIŠKI LIST

OKRAJNEGA GLEDALIŠČA V PTUJU

Št. 7

Leto VI.

St. 1935/16



Jvan Krestl

Krestl

KREFLI —
— KREFLI —
FLI — KREFLI — KREFLI — KREFLI — KREFLI — KREFLI — KREFLI —

Premiera v četrtek, 29. marca 1956 ob 20. uri

NASTOPAJO:

Jura Krell, kmet	Danihel Sugman
Franček, sin, kmet	Adolf Anderle
Nana, Fraučekova žena	Vera Videčnikova
Ludvik, Krellov sin	Boris Kočevar
Jula, dekla pri Kreflovih	Ančka Bajgotova
Juzlek, kočar	Franjo Vičar
Gočlov, kočar	Lojze Matjašič
Tila, kočarka in Gočlovo dekle	Berita Ukmarjeva
Vrtnik, agrarec in predsednik	Franjo Gunžer
Kočarji, kočarke	

Drama v treh dejanjih, ki se dogaja poleti osemnajstidesetega v prikleti pri Kreflovih. Dejanja: prvo — nedeljsko popoldne, drugo — prihodnje nedeljsko popoldne, tretje isto nedeljo zvečer.

SODELUJEJO:

Pisatelj	Ivan Potrč
Režiser	Jože Gale k. g.
Incenator	Jože Gole
Izdelavee kulis	Jože Milkovič
Tehnični vodja	Jože Milkovič
Inspicent	Danica Senkinčeva
Razsvetljac	Ladvik Pečnik
Sulerka	Natalija Čihalova
Lasuljarka	Julijana Ačkova

POTRČEVO PISMO PTUJCANOM — POTRČEVO PISMO PTUJCANOM

*Dragi ptujski gledališčniki, dragi tovaris
urednik,*

precjèj časa je minilo, ko so bili »Krefli« napisani, še več časa, kmalu bo dvajset let, ko je bila napisana »Kreflova kmetija«, prvi del trilogije o Kreflih — to je o naših kmetih. Lahko bi torej govorili že o neki zgodovini; ne samo o zgodovini neke dramatike pri nas, ampak predvsem o zgodovini našega kmečkega človeka; saj je trilogija zajela našega kmeta — ne samo ptujskega ali štajerskega, ampak našega slovenskega! — v časih, ki so bili v zadnjih treh desetletjih najbolj presodni zanj, ki so ga vselej naj-



Kojuževnik Ivan Potrč, avtor naše drame »Krefli«.
(Portret Janeza Možana)

bolj lomili, v katerih se je moral, se je hotel ali se ni hotel, vselej do kraja pokazati.

Tako je nastala »Kreflova kmetija« takrat, ko se je naše kreflovstvo v tridesetih letih našega stoletja spopadlo tako s svojim kočarskim svetom kakor s svojim lastnim naprednejšim rodom, ki je prihajal za njim; hkrati se je vse to dogajalo v letih krize, ki so izpodjedali te stebre kmetstva, medtem ko se je hotelo to kmetstvo še vedno odevati v blišč starih dobrih časov; to je bil kajpada tra-

gični čas za slovensko kreflovstvo, »Kmetija« pa je ostala napisana podoba.

Drugi takšen presodni čas je bil čas narodnoosvobodilne borbe, znova se je bilo treba odločiti in v »Lacku in Kreflih«, v drugem delu trilogije, se je naš kmet ali Krefl moral pokazati v odnosu ali v povezanosti do revolucije, ki jo je bilo slovensko ljudstvo. Za Krefla je Lackova velika smrt pomenila zlom kreflovske cagavosti in odločitev. Krefl se na koncu drame postavi za svoje, ne umakne se s svoje zemlje.

In zadnji tak za naše kreflovstvo presodni čas je bil čas prvih začetkov socializiranja naše vasi; vnovič je bilo to kreflovstvo stisnjeno v precep in Krefl je svojo poslednjo kreflovsко preizkušnjo sicer tragično, vendar pa zase veličastno zaključil; kajti »Krefli« so predvsem drama kmetstva v naših novih in nastajajočih odnosih na podeželju ter so kot takšni nekje morali to dramo doživeti, začelo se je biti za zadnjo negacijo Kreflov kot kmetov, takšna reč pa ne gre brez drame — no, in tod je nastala tudi moja dramatika o kreflovstvu ali o našem kmetstvu.

Kaj več bi Vam o tem dandanes težko povedal ali napisal, čeprav mislim, da se je okoli te trilogije napletlo kos naše dramske zgodovine, ki pa še zdaleka ni zaključena, kakor tudi pravda za to kreflovsко dramatiko ne; preveč po svoje se je ta dramatika vrinila v svet nekih sodobnih gledaliških politikantov ter je tako, da ne vedo kaj početi s to kreflovsко dramatiko, tuja jim je, kakor jim je tuj dandanašnji in polpretekli človek na vasi in na Slovenskem. Na borzi teh papagajskih častilcev problemčkov tujega meščanskega ali malomeščanskega sveta kreflovska dramatika ne šteje — in tako tudi avtorju trilogije o Kreflih ne preostane drugega, kakor da upa, da vremena Kranjcem bodo se zjasnila. Prav zaradi vsega tega in taksnega pa morem zapisati, da sem vesel, da ste se, ptujski gledališčniki, odločili za Krefle. Predstava sama naj pove, ali ima to kreflovstvo ljudem še kaj povedati ali nima, ali je Krefl tragični lik, ki še živi in bo živel!

V Ljubljani, 15. marca 1956.

Ivan Potrč

Izkušeni umetnik ve, da je navdih redek in da mora razum dokončati delo slutnje; svoje zamisli spravi v stiskalnico in iztisne iz njih do poslednje kapljice božanski sok, ki jih napenja...

Romain Rolland